

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-231-0022

Dato: 18. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 207 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie mv. og forhøjelse af affaldsafgiften).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 7. maj 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Klaus Hækkerup (S).

Kristian Jensen

/Lene Skov Henningsen

Spørgsmål: Det ønskes nærmere beskrevet, hvorfor en varmeeffektivitetsgrad på 1,25 grundlæggende sikrer, at der er en afgiftsmæssig tilskyndelse til kombineret produktion af el og varme, frem for produktion hver for sig, jfr. høringslovforslaget s. 112

Svar:

Når værkerne fremstiller kraftvarme og bruger 125 pct. reglen, vil der ved fremstilling af 100 GJ varme skulle betales afgift af 80 GJ brændsel (100 GJ /1,25)

Hvis værkerne fremstiller varme uden samtidig produktion af el, skal der ved fremstilling af 100 GJ varme på en kedel med en virkninggrad på 90 pct. bruges 111,11 GJ brændsel, hvoraf der skal betales afgift.

Der er således ved en given varmeproduktion lavere afgift, når varmen fremstilles på et kraftvarmeværk, end når varmen fremstilles for sig.

Med henblik på at reducere uøkonomisk elproduktion (afgiftsbesparelsen kan også anvendes til at afholde meromkostninger ved elproduktion) er der fastsat regler, der lægger et øvre loft over, hvor stor afgiften kan blive for værker, der har kraftvarmekapacitet.

Har værkerne kraftvarmekapacitet, vil de normalt fremstille varmen som kraftvarme altså som kombineret produktion, med mindre elpriserne er meget lave, hvilket er et tegn på, at elektriciteten fremstillet på kraftvarmeværket afsættes i konkurrence med andre elværker, der har meget små marginale omkostninger såsom vindmøller og vandkraft (uden tilstrækkelige vandmagasiner.)